

PALANKUMAS – NE MASKVAI, O LIETUVAI

“TŽ” bendradarbio pranešimas
iš Vašingtono

Per pastarąsias 2-3 savaites Š. Amerikos lietuvių spauda buvo užpilta pranešimais, raginančiais išeivijos lietuvius birželio 1 ir 2 d.d., kai Vašingtone įvyks prezidento G. Busho ir M. Gorbačiovo viršūnių susitikimas, gausiai suvažiuoti į JAV sostinę, kur rengiamos bent kelios demonstracijos prieš Gorbačiovą, Lietuvai paskelbusį ekonominę blokadą.

Šį raginimą išgirė didžioji šimtu lietuvių, į JAV sostinę suvažiuusių ne tik iš įvairių Amerikos miestų, bet ir iš Kanados. Manifestacija prasidėjo penktadienio, VI.2, gražų ir saulėtą vidurdienį prie Kapitolio laiptų, dalyvaujant daugiau kaip tūkstančiui lietuvių, latvių ir estų. Vėliavų jūroje žalių į Kapitolių bėgančios alėjos medžių pavėsyje mirgėjo šimtai trispalvių vėliavų ir įvairių plakatų.

Pradžioje buvo sugiedoti JAV ir Lietuvos himnai. Žodžius tarė JAV LB krašto valdybos pirm. dr. A. Razma ir VLIKo pareigūnas Jonas Bobelis. Po jų prabilo įtakingi amerikiečiai, JAV senatorius Alfonse D'Amato iš Niujorko valstijos, pasmerkęs Maskvos elgesį Lietuvos atžvilgiu, sakė: “Pone Gorbačiovai, aš turiu jums šį tą pasakyti: Lietuva bus laisva... Jums nebus suteiktas palankiausias prekybos partnerio statusas, kol Lietuvos žmonės nebus laisvi...”

Amerikos darbo federacijos ir gamybinių profsajungų kongreso pirm. Lane Kirklandas pareiškė: “Mes solidarizuojame su Pabaltijo respublikomis, kurių gyventojai per demokratiškai išrinktus parlamentus taip aiškiai išreiškė savo norą, kad baigtųsi kolonijinė valdžia. Mes didžiuojamės savo broliška draugyste su Lietuvos darbininkų sąjunga, kuri atlieka esminį vaidmenį siekiant laisvės. Mes raginame savo vyriausybę pripažinti naują Lietuvos vyriausybę Vilniuje ir suteikti palankiausio prekybos partnerio statusą ne Sovietų Sąjungai, o Lietuvos respublikai”...

Buvęs JAV ambasadorius Lenkijoje Richard Davies savo kalboje pasmerkė prezidento Busho politiką Lietuvos atžvilgiu, tardamas: “Jeigu JAV nepripažįsta Pabaltijo šalių inkorporacijos į Sovietų Sąjungą, tai kaip jos gali palaikyti Gorbačiovo poziciją, reikalaudamos, kad Pabaltijo valstybės vestų derybas

S. PAULO: kun. Juozas Šeškevičius, pagrindinis visų iniciatyvų Lietuvos laisvei paremti skatintojas ir organizatorius, renka parašus prie PMDB partijos konvencijos Mocos priemiestyje

su Sovietų Sąjunga, sprendžiant ar jos yra, ar nėra nepriklausomos, JAV vyriausybė Lietuvai turėtų suteikti diplomatinį pripažinimą ir paskirti ambasadorių Vilniui...”

Mitinge ant Kapitolio laiptų kalbėjo ir kitų tautinių grupių atstovai. Vienas manifestacijos dalyvis sudėgino Sovietų Sąjungos vėliavą. Iš Klivlando atvažiavęs jaunimas iškėlė plakatus su pavardėmis tų lietuvių, kurie buvo pagrobti į sovietinę armiją ir kurių likimas nežinomas.

Šią įspūdingą manifestaciją sekė TV kameros ir didžiųjų spaudos agentūrų bei dienraščių korespondentai. Tačiau amerikiečių komunikacijos priemonės šį kartą apie demonstracijas pranešė gana šykščiai. Sakoma, kad čia įtakos darė Gorbačiovo paprašyti tam tikri vyriausybės sluoksniai.

Prie ambasados neprileido

Kadangi dauguma iš kitur autobusais suvažiuusiųjų iš karto vyko tiesiai prie Kapitolio, kad galėtų dalyvauti manifestacijoje, tai į viešbučius buvo išskirstyti tik jai pasibaigus. Žmonės teko gerokai išskirstyti po sostinės priemiesčių motelius, nes mieste daugumą viešbučių buvo užėmę rusų pareigūnai, bei spaudos atstovai.

Penktadienį apie 6 v.v., vėl visi skubėjo į demonstraciją prie Sov. Sąjungos ambasados 16-toje gatvėje, kur du kvarčiai prie ambasados jau iš seniau pavadinti A. Sacharovo vardu. Ši demons-

tracija buvo svarbi dar ir tuo, kad tą vakarą sovietų ambasados rūmuose turėjo įvykti Gorbačiovo suruošta vakarienė JAV prezidento ir jo palydos garbei.

Čia jau suplaukė tokios minios, kad bematant tirštai užtvenkė aplinkinius šaligatvius, išsiliedamos vietomis į gatves. Matėsi šimtai trispalvių vėliavų, plakatų bei transparantų, skambėjo Lietuvos himnas, liaudies dainos ir šūkiai, reikalaujantys Lietuvai laisvės. Iš viso suplaukė gal netoli dviejų tūkstančių žmonių.

Policija užtvėrė A. Sacharovo gatvę, ir demonstrantai buvo nugaruoti maždaug už pusantro kvartalo nuo ambasados rūmų. Vienu metu atvyko ir didelis būrys armėnų, kurie garsiai reikalavo laisvės ne tik Karabacho regionui, prijungtam prie sovietinio Azerbaidžano, bet ir Lietuvai. Tuo tarpu per tą laiką prezidentas Bushas su palydovais į pokylį Sovietų Sąjungos ambasadoje atvažiavo tomis gatvėmis, į kurias demonstrantams nebuvo leidžiama įeiti.

Maždaug 9 v.v. demonstracijai baigiantis ir žmonėms skirstantis, 16-je gatvėje netoli sovietų ambasados ant šaligatvio sustatytuose indeliuose buvo uždegtos žvakės ir prasidėjo skaučių vigilija, invokaciją sukalbėjus sveičiui iš Lietuvos – žmogaus ir tikinčiųjų teisių gynėjui, Lietuvos skautų kapelionui kun. S. Tamkevičiui.

Apie antrąją demonstraciją – kitą kartą..

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje: Cr\$. 500,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS NCz\$. 50,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: Cr\$. 30,00

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija talso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlašdas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS var

Rua Juventus, 28 Parque da Moóca CEP 03124
São Paulo - Brasil
Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$ 10,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$ 1000,00

SUNKVEŽIMIŲ VILKSTINĖ PRALAUŽĖ BLOKADĄ

Lietuvių Bendruomenių humanitarinė
pagalba Lietuvai

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba praneša, kad nuo šių metų balandžio mėnesio Europoje įsisteigė komitetas, kurio tikslas suburti Europos Lietuvių Bendruomenės į bendrą Pagalbos Lietuvai komitetą, kurio pagrindinis tikslas – organizuoti humanitarinę pagalbą Lietuvai. Į komitetą įeina Prancūzijos, Šveicarijos, Belgijos, V. Vokietijos Lietuvių Bendruomenių atstovai. Jam pirmininkauja Ričardas Bačkis iš Prancūzijos, o sekretoriauja p. Bartusevičienė iš V. Vokietijos. Savo pirmą posėdį, kuriame aptarė humanitarinę pagalbą Lietuvai, turėjo gegužės mėnesį ir pasiskirstė pareigomis.

Šio komiteto darbo dėka 20 tonų Prancūzijoje suaukotų vaistų birželio 14-15 d.d. buvo sėkmingai sunkvežimiais nuvežti iš Paryžiaus į Vilnių. Tai pirmoji sunkvežimių vilkstinė, sėkmingai pralaužusi blokadą. Nuvežti antibiotikai ir kiti vaistai. Sveikatos ministeris Juozas Olekas patvirtino, kad vaistai pateikė vilnių. Didelį dalį siuntos (\$35.000) finansavo Australijos lietuviai. Skubiai reikalingo insulino nebuvo pasiūsta, nes jo transportui reikalingi šaldomi sunkvežimiai, kurių tuo metu nebuvo įmanoma gauti. Jau dabar organizuojama sekti siunta iš Europos.

Kartu su sunkvežimių vilkstine vyko ir vienos tarptautinės vaistų bendrovės viršininkas, kuris pats ištyrė medicininės pagalbos reikalingumą Lietuvai ir patvirtino, kad Lietuva stokoja medicininų priemonių. Tai skirtingas teiginys nuo anksčiau paskelbto Danijos raudonojo kryžiaus pranešimo, kuriame sakoma, jog vaistų atžvilgiu būklė blokados metu nėra pablogėjusi. Esą Lietuvoje

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 1º and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

visada trūkę vaistų.

Prancūzijos LB pirm. Ričardas Bačkis pranešė, kad šiomis dienomis iš Frankfurto, V. Vokietijos, jau pajudėjo antra sunkvežimių vilkstinė, kuri veža per 10 tonų suaukotų vaistų į Lietuvą. Šios vilkstinės organizavime kartu su vokiečių tarptautinėmis šalpos organizacijomis daug darbavosi Vokietijos LB humanitarinės talkos atstovė p. Bartusevičienė. Trečia vilkstinė, vežanti per 20 tonų vaistų, suaukotų Belgijoje, vyks gavus žinią, jog V. Vokietijos siunta sėkmingai pasiekė Lietuvą. Transportacija finansuojama Australijos Lietuvių Bendruomenės sukauptomis Pagalbos Lietuvai vajeus lėšomis.

Pasak Ričardo Bačkio, galimybė nemokamai gauti daugiau vaistų iš Europoje esančių vaistų bendrovių yra reali. Mažos Europos lietuvių kolonijos nepajėgia sutelkti reikalingu lėšų vaistų pervežimui. Vieno sunkvežimio nuoma kainuoja maždaug \$1000 JAV; benzinas, šoferio alga ir išlaikymas. Jo nuomone, efektingiausias būdas šioje srityje padėti Lietuvai yra neieškoti lėšų vaistų supirkimui. Europoje juos galima gauti nemokamai. Geriausia suaukotus pinigų skirti transportacijai. Galima siuntinius siūsti į Varšuvą, o iš ten bus atsiimti žmonių iš Lietuvos.

Visas informacijas teikia PLB pirmininkas Vytautas Bieliauskas tel. (513) 522-3795 arba PLB vicepirm. Gabija Petrauskienė tel. (416) 232-0737.

Gabija

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS FONDO SĄSKAITA STOKHOLMO BANKE

Švedų spaudos žiniomis (Tiesa, 1990. IV.29) Stokholme atidaryta banko sąskaita, skirta paremti Lietuvą. "Mes ti-

kimės, kad šių pinigų neištiks Lietuvos aukso rezervo likimas po Antrojo pasaulinio karo, kai Švedija jį perdavė Tarybų Sąjungai", pasakė tada Švedijoje viešėjusi ministrė pirmininkė Kazimiera Prunskienė.

Lietuvos nepriklausomybės fondo banko sąskaita bus kontroliuojama Lietuvos vyriausybės bei parlamento ir atvira visiems. Per šią sąskaitą Lietuva gali remti viso pasaulio pavieniai asmenys, partijos, organizacijos ir įstaigos.

POLITINĖ ĮTAMPA LIETUVOJE

Prasidėjus ekonominei blokadi, Lietuvos Laisvės Lyga, Šaulių Sąjunga, ir kaikurie Sąjūdžio nariai pradeda vis aštriau kritikuoti nepriklausomą Lietuvos Komunistų Partiją (LKP). Jai prikišama nieko nedarymas blokados metu, perdidelė parlamentarų ir vyriausybės kritika, planai perimti valdžią. Tiesos laikraščio linija. Kaikurie kalbėtojai mitinguose tvirtino, jog LKP tebesanti "Penktoji Maskvos Kolona".

LKP atstovai, Tiesoje, pasipiktinę, atmeta tuos klausimus ir skundžiasi, jog tuomi skaldomas bendras lietuvių frontas ir kenkiama kovai už nepriklausomybę.

PASAULINĖ ŽYDŲ KONFEDERACIJA UŽ LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖ

Tiesa gegužės 15 d. pranešė, jog SSRS žydų bendruomenių ir organizacijų konfederacijos (VVAD) prezidiumas paskelbė tokį pareiškimą dėl įvykių Lietuvoje:

"VVAD prezidiumas solidarizuojasi su Lietuvos žydų visuomenės pozicija ir visiškai remia žydų aktyvistus, dirbančius nepriklausomos Lietuvos valstybinuose organuose.

VAAD prezidiumas remia Lietuvos valstybingumo atkūrimą, kurį paskelbė teisėtai išrinkta Lietuvos Aukščiausioji Taryba.

VAAD prezidiumas smerkia SSRS liaudies deputatų suvažiavimo, SSRS vyriausybės ir prezidento nenorą pradėti dialogą dėl Lietuvos atsiskyrimo nuo SSRS techninių aspektų ir reikalauja nutraukti nedraugiškas provokacines akcijas, pradėti rimtas derybas".

Dokumentą pasirašė VAAD pirmininkai Samuilas Zilbertas ir Josifas Ziselsas.

(ELTA)

FABRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 V. Prudente - Fone: 274-0677

Res: 273-6696

PER ŠIMTMEČIUS NEIŠNYKUSI IŠTIKIMYBĖ LIETUVAI

"Mes meldžiamės už Lietuvos laisvę, gerovę. Mes organiškai suaugome su lietuvių tauta. Mes – Lietuvos totoriai. Savo balsu mes pritariame mūsų mylimųjų lietuvių blasui. Verta gyventi ir dirbti. Verta kurti gyvenimą, kad lietuviai ir Lietuvos totoriai būtų dar artimesni broliai, kad laimė viešpatautų mūsų tėvynėje Lietuvoje. Kaip buvo baisu, kai brolis buvo atskirtas nuo brolio. Mes šiandien laimingi... Respublikoje liko trys veikiančios mečetės, laukiame kada bus atremontuota ir gražinta totoriams Kauno mečetė, lietuvių dovana totorių bendruomenei gedulingų metinių – Vytauto Didžiojo mirties 500-jų metinių proga". Šie žodžiai pasakyti Lietuvos totorių kultūros atgimimo draugijos tarybos pirmininko ir Liet. Persitvarkymo sąjūdžio seimo nario Mensaldo Bairaševskio (Citata iš "Vakarinių naujienų" VII:20).

Truputis Lietuvos totorių istorijos. Pirmieji totoriai Lietuvoje apsigyveno apie 1369 metus, kai didieji kunigaikščiai paėmė į nelaisvę totorių ir juos apgyvendino Lietuvoje. Vėliau kitomis progomis Vytautas ne kartą įkurdindavo totorius Lietuvoje. Jis kūrė totoriškas sodybas apie Trakus, Vilnių, prie Vokės upės, prie ribos su kryžiuočių užimtomis žemėmis, duodamas jiems žemės ir įpareigodamas ginti Lietuvą. Pažymėtina, kad Vytauto asmens sargyba buvo sudaryta iš totorių karių, nes šis kunigaikštis daugiau pasitikėjo totoriais, kaip pačiais lietuviais, kurių eilėse galėjo lengviau atsirasti Jogailos šalininkų. Į Lietuvą nemaža totorių atbėgo drauge su Achmat-Chanu jų savitarpio kovų metu. Totoriai psdėjo Vytautui laimėti Žalgirio mūšį, o po jo pasiliko Lietuvoje. Jie buvo labai ištikimi Lietuvai. Kai vėliau kitos totorių ordos, įsiveržusios į Lietuvą, kvietė čia anksčiau apsigyvenusius tautiečius jiems padėti kariauti, šie atsakė: "Nei Dievas, nei Pranašas neliepia jums plėsti, o mums būti nedėkingiems. Mes jus laikome plėšikais, o savo kardą jus naikindami, mušame tinginius, o ne savo brolius. Sėdėkit už Volgos, kol kitos ordos jus neišvarys, o mes prie Vokės savo kraują liesime už brolius lietuvius, kurie mus priėmė kaip brolius".

Nuo seniausių laikų Lietuvos totoriai gerbė Vytautą, jį tiesiog dievino. Gerb-

dami savo geradarių atmintį, jo vardą ir dabar mini savo maldose, vadindami jį "Vattat", t.y. ramus, galingas arba "Vatad" – rėmėjas, globėjas. Apie jų atsiradimą Lietuvoje ligi šių dienų yra išlikę legendų. Viena jų nusako, kaip Vilniaus krašte, prie Vokės upės, atsirado ligi šių dienų išlikęs "Keturiasdešimt totorių" kaimas. Legenda pasakoja, esą 1410 m. rudenį Vytautas, po pergalingo mūšio grįžęs namo, su savo kariais žygiavo Vokės krantu. Totorių tarpe jis pamatęs vieną nuo žaizdų nusilpusį karį, Žalgirio mūšio dalyvį. Prijojęs prie jo, uždėjęs ant peties savo ranką – Tu pavargai, tavo žaizdos kraujuoja. – pasakęs kunigaikštis. Štai dyka žemė, pasilik, valdyk, gydykis žaizdas ir augink man tokius pat karžygius, koks esi pats.

Surentė totorius sau trobą prie Vokės kranto, susigydė žaizdas ir netrukus iškeliavo į Perekopą, kur totoriai saugojo Krymo prieaugas. Vykdydamas Korano priesakus, išsirinko keturias nuotakas, atsivežė į Vytauto jam dovanotą žemę, čia gražiai visa šeima įsikūrė. Po kiek laiko, kaip sako legenda, kiekviena žmona padovanojusi savo vyrui po dešimt sūnų – karžygių. (Dukterys anais laikais nebūdavo skaičiuojamos...). Visus juos totorius išaugino, aprūpino ir pasiuntė tarnauti didžiajam kunigaikščiui. O vietovė išaugo ir gavo Sorok Tatar kaimo vardą. Tačiau šis vardas nesąs rusiškos kilmės. "Sorok" tai totoriškas ir lietuviškai (pagal Z. Gliocerį) reiškias "40 sabalų" – tokios apimties duoklę šio kaimo totoriai turėdavę atiduoti valdovui.

Lietuvos teritorijoje buvo ir daugiau totorių apgyventų kaimų, kurių keletas yra išlikę ligi mūsų dienų, jų tarpe Raižžiai, Bazorai, Totoriškės, Vinkšnupiai ir kt. Čia yra išlikusių jų kultūros paminklų, senų kapinių. Keturiasdešimties Totorių kaime dar gyvena 109 totoriai, 1930 m., minint Vytauto 500 m. mirties sukaktį, Lietuvos valdžia 50,000 litų suma parėmė jų mečetės statybą Kaune, o patys totoriai sudėjo dar 40,000 litų. Tačiau bolševikų okupacija skaudžiai palietė totorius. Nemažas jų skaičius 1948 ir 1951 m. ištremtas į Sibirą, dalis pasitraukė į saugesnę Lenkiją, Kauno mečetė paversta vaikų biblioteka, vėliau sporto sale. Vilniaus mečetė nugriauta, kapinės sunaikintos, iš jų paminklinių akmenų padaryti laiptai Rusų kapinėse. Dingo totorių tautinio muziejaus, archyvo, bibliotekos pėdsakai.

Totorių religinė ir tautinė veikla ėmė atgyti tik pradėjus reikštis Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžiui. Jie pradėjo organizuotis Vilniuje, Kaune, Raižiuose. Atsirado šiek tiek totorių Butrimonių, Adomonių, Bazočių, Trakininkų ir kitose gyvenvietėse. Buvo sukurta Lietuvos totorių kultūros rėmimo grupės taryba, M. Bairaševskio vadovaujama.

Totorių indėlis Lietuvos gyvenime didelis. Savo laiku jie davė Didžiajai kunigaikštijai daug gerų karių, karininkų. Vėliau jie tapo gerais daržininkais, sodininkais, odininkais ir kitų amatų žinovais. Daugelis totorių žuvo už Lietuvos reikalus kovose su kryžiuočiais, švedais, rusais. Jie tarnavo karūžais, pulkininkais, vėliavininkais, rotmistrais, kovojo Tado Kosčiuškos sukilėlių būriuose. Carinėje armijoje kai kurie totoriai pasiekė pulkinko, net generolo laipsnius. Buvo ir gimnazijos direktorių, mokytojų, teisininkų, prokurorų.

Nepriklausomybės metais Lietuvos totoriai buvo visiškai lojalūs Lietuvai, gyveno su lietuvių tauta. Išskirtinai minėtina garsi Tallat-Kelpšų giminė, davusi Lietuvai nemažą kultūrininkų, karininkų (buvo ir generolas), pedagogų, žemės ūkio specialistų ir kt.

Nūdienos Lietuvos totorių tkslas, kaip rašo jų vadovas M. Bairaševskis, yra "Nedelsiant atgaivinti visa, kas liko iš mūsų savitos kultūros, po kruopelytę surinkti visa, kas išbarstyta ir perduoti jaunimui. Šiandieninis tautos skausmas – mūsų jaunimas. Merginos ir vaikinai beveik nepažįsta vieni kitų, dažnos mišrios santuokos. Ir tai ko nebuvo per šėšis amžius – asimiliacijos, gali atsilikti artimiausioje ateityje". Bet lietuvių tauta nenori nutautinti totorių ir yra visada dėkinga už amžiną per šėšis šimtmečius besitęsiančią, ištikimybę Lietuvai.

b. kv.

-x-x-x-x-x-

Lemonte gruodžio 19 d. oficialiai įsteigta Pal. Jurgio Matulaičio lietuvių katalikų misija, kuri galės aptarnauti netoli 50.000 lietuvių kilmės katalikų Čikagos pietvakarių priemiesčiuose. Ten jau apie dešimt metų vyko lietuviškos pamaldos, į kurias rinkdavosi katalikai – maždaug 250 šeimų. Misijos kapelionu ir direktorium kard. J. Bernardin paskyrė jėzuitą kun. L. Zarembą.

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS
SPAUDOS IŠLAIKYMO

MES ESAME KOVOJANTI TAUTA

Vienas iš mūsų ginklų-spauda. Ji turi būti tvirta ir laisva. Skaitytojau, tavo tautinė pareiga ją remti ir platinti. Surask bent vieną naują skaitytoją! Nedelsk!

Stasys Santvaras

DR. MARIJA GIMBUTIENĖ IR JOS DARBAI

(Tęsinys iš 24-to numerio)

Kitoje savo straipsnio vietoje Helen Knode aiškina: "Naudodamasi lingvisti-ka, mitologija ir archeologija, ji (prof. Gimbutienė, atkūrė aukšto lygmens praktinį ir dvasinį senosios Europos gyvenimo paveikslą, susitelkusį aplink Didžiąją Deivę, kuri išreiškė Būtį, Mirtį ir Atgimimą miriaduose gyvybės formų ir simbolinių įvaizdžių".

Tuo tarpu dauguma archeologų iki šiol galvoja, kad toji Deivė, turinti pabrėžtus ir paryškintus moters kūno organus, tereiškia tik moters seksualumą, yra jos vaisingumo simbolis. Mūsų dr. Marijai gausūs kiekiai Deivės statulėlių sukėlė kitokias – savaimingas – mintis apie senosios Europos žmonių gyvenimą, tikėjimą ir jų dvasinę kultūrą. Helen Knode cituoja tokią rašytojos ir moterų veikėjos Rane Eisler (ji, pasiremdama dr. Marijos darbu, parašė veikalą "The Chalice and the Blade"), nuomonę apie prof. Gimbutienės studiją: "Gimbutienė padarė unikalią jnašą, kurio dėka nūdien mes patys galime pažvelgti į save ir lengviau suprasti, kokia sujaukta buvo istorija maždaug civilizacijos pradžioje, kai prasidėjo karai, dominavimai ir vergija, kuriuos atnešė indo-europiečių ordos".

Kaip regim, kontroversija nevisada yra blogas dalykas, ne vienu atveju ji padeda atrasti tiesą. Atvirai šnekant, kas šiandien drįstų viešai ištartį, kad gana taikos, kad pulkim į Trečiąjį pasaulio karą? Niekur nerastumėm moters, ypač čia motinos, kuri savo sūnų siųstų į karą apkasų, šaltį. Štai jau žinom, kad Sovietų Rusijos generolų užpultame Afganistane buvo sužeista ir žuvo keli šimtai jaunų Lietuvos vyrų. Už ką ir kokių aukų prasmė? Taikos ilgesio nesunkiai galime rasti ir kituose mūsų žemės kraštuose. Tai turbūt ir padeda suprasti, kodėl prof. Gimbutienės darbu žavisi moterys ir menų žmonės. Jeigu taika ir tarpusavė žmonių sandora gyva vo prieš 8-6 tūkstančius metų, tai kodėl dabar žmonės negali atsakyti grobimų ir karų, kodėl dabar taika ir meilė

negali nusileisti į žmogaus išmintį ir širdį? ...

Tikrai gera naujiena, kad Amerikos Vakarai dar nepaskendo vulgaraus riksmo jūroj, kad nors vienas kitas balsas ten dar ilgisi Gėrio ir Grožio. O to ilgesio nūdien labai reikia, nes jau baigiame priprasti prie tokio dvasinės kultūros nuosmūčio, kokio turbūt dar niekad mūsų pasaulyje nebuvo. Per daug į šalis nesidairydami (yra žymiai daugiau ir dar skaudesnių nuosmūčio apraiškų), atsigrižkim tik į vadinamą estrados meną. Turbūt jau bus 25-ti metai, kai dauguma estrados dainininkų ir muzikantų, merginų ir vyrų, lyg būtų įstatymą pasirašę, remiasi vis į tą patį 'atradimą': juo neskončiau rengsies, juo labiau suveltom kudlom maivysies, réksi ir bliausi – tuo būsi patrauklesnis, įdomesnis ir gražesnis. Ir ta jų muziką galima sakyti – uniforminė muzika, dažniausiai paremta tik trenksmingais ritmais ir subjaurotų balsų rékavimu, yra kiai ki dvasios ubagystė. Kalbant dr. Marijos stiliumi, tai šampai, šampai, buisūs sceninio meno šampai – vis tie patys merginų ir vyrų judesiai, vis ta pati dirbtinė sekso aistrų demonstracija. Aplamai aš čia nekaltu prieš džiano muziką, jos yra ir visai neblogos, o tik prieš pasityčiojimą iš muzikos meno, nūdien keliaujantį beveik per visą pasaulį. Juk į to pobūdžio muzikos festivalius suplūsta tūkstantinės minios, vadinasi, tai yra skiriamos pramogos masėm, jos rékia ir drauge su artistais, puola isterikon. O tai jau nėra dailios žmogaus sielos apraiškos, veikiau tai yra ženklai, kad mūsų amžiaus žmogus patsai savy paklydo. Lietuviai tokį 'meną' turbūt taip su ironija aptartų: "Seku seku pasaką be galo, pasakysiu vél iš galo" O mano Motulė, tikriausia, pridurtų: "Vaikai, vaikai, ne prieš gera tokie dalykai dedasi". Dr. M. Gimbutienė, aišku, to tiksio neturėdama, vargu minimą kvailiojimą ir audrojimą pritildys, bet ji jau surado būrelį žmonių, kuriem rūpi kilnesni ir žmoniškesni mūsų buvimo idealai.

JAV Vakaruose dienraštis Los Angeles Times turbūt yra ta pat, kas Rytuose New York Times. Angelėnas, gal linkęs daugiau pabrėžti žmogaus dvasinio gyvenimo reikšmę, š.m. birželio 11 d. savo kultūriniam priede (Los Angeles

Times Magazine) išspausdino savo bendradarbio Jacques Leslie straipsnį "Deivės teorija" (The Goddess Theory) su tokia paantrašte: "Kontroversinė UCLA archeologė Marija Gimbutas teigia, kad pasaulis gyveno taikoje, kai Dievas buvo Moteris". Tai dviskiltinis keturių puslapių rašinys, kurį puošia pusė puslapio užimami prof. M. Gimbutienės foto nuotrauka.

Kaip ir Helen Knode, J. Leslie kalba apie tuos pačius dalykus, tik truputį išsamiau ir plačiau. Ir pati prof. M. Gimbutienė čia yra atviresnė ir kovingesnė. Pokalbyje su J. Leslie ji iš karto pareiškė: "Ginklai, ginklai, ginklai... Tiesiog neįtikėtina kiek tūkstančių svarų sveria tie Bronzos amžiaus durklai ir kardai. Tai buvo žiaurus periodas ir pradžia viso to, ką dabar turime – tik užsidek TV ir beveik kiekviename kanale matysi karą, karą, karą".

Kitoj pokalbio vietoj dr. Marija taip tarė "Gal turės prabėgti dar 10 ar tiek metų, kol Deivę pripažins archeologai" Tai optimistinė ir viltinga pažiūra. Bet prof. Gimbutienė, kiek mes ją pažįstame, visada buvo optimistė. Tai tegu taip ir būna, kaip ji sako ir tiki.

J. Leslie savo rašinyje pažvelgęs į abi puses – į tuos, kurie Deivės teoriją vertina kritiškai, ir į tuos, kurie veikale randa stipraus įkvėpimo savo darbui, – cituoja tokią žinomo mitologo Joseph Campbell'o nuomonę: "Gimbutienė yra viena iš nedidelio būrio planetos žmonių, kuri suprato senovės pasaulį, nes ji, kalbėdama apie jį, sugebėjo panaudoti savo vaizduotę ne vien tik kaip mokslininkė". J. Campbell (deja, miręs 1987 m.) parašė įvadą į naujausią prof. M. Gimbutienės veikalą "Deivės kalba" (The Language of the Goddess), kurį š. m. spalio mėn. išleidžia žinoma knygų leidykla Harper and Row.

Prof. dr. Marija Aisekaitė-Gimbutienė, įnešusi į pasaulinę mokslo areną ne tik savo bei Lietuvos vardą, 1989 m. birželio mėn. išėjo į pensiją. UCLA senatas suteikė jai profesorės emeritės teises, o tai reiškia, kad dr. Marija tame universitete, kuriame ji tiek metų sėkmingai dirbo ir tiek nelengvų darbų įveikė, kada tik norėdama, galės ir toliau kasmet vieną kitą semestrą dirbti, galės į jaunų archeologų širdis žerti savo sielos šviesą.

Deja, šiuo metu mūsų garbingoji mokslininkė kovoja su atsinaujinusia sunkia liga. Linkėkim, maldaukim Viešpatį, kad ji negalią įveiktų, nes jos darbų reikia ne tik pasauliui, bet ypač lietuvių tautai, dabar taip drąsiai kovojančiai už apsisprendimo teisę, už laisvą ir nepriklausomą Lietuvos gyvenimą.

ANGIE

GIRCKUS & CIA. LTDA.

CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA

MODAS

Rua Solon, 773 - Fone: 221-6377 - Bom Retiro
CEP 01127 - São Paulo - Capital

KUNIGAS ANTANAS SKELTYS

Kun. J. Zeliauskas, SDB

Liepos 28 sueina 30 metų nuo Lietuvos Saleziečių veterano, nuostabaus pašaukimų "medžiotojo" ir ugdytojo, kun. ANTANO SKELČIO, mirties. Numatytas tinkamas jo paminėjimas Griškabūdžio parapijoje. Sąlygoms leidžiant, ir kun. Pr. Gavėnas tikisi tenai dalyvauti. (Red.)

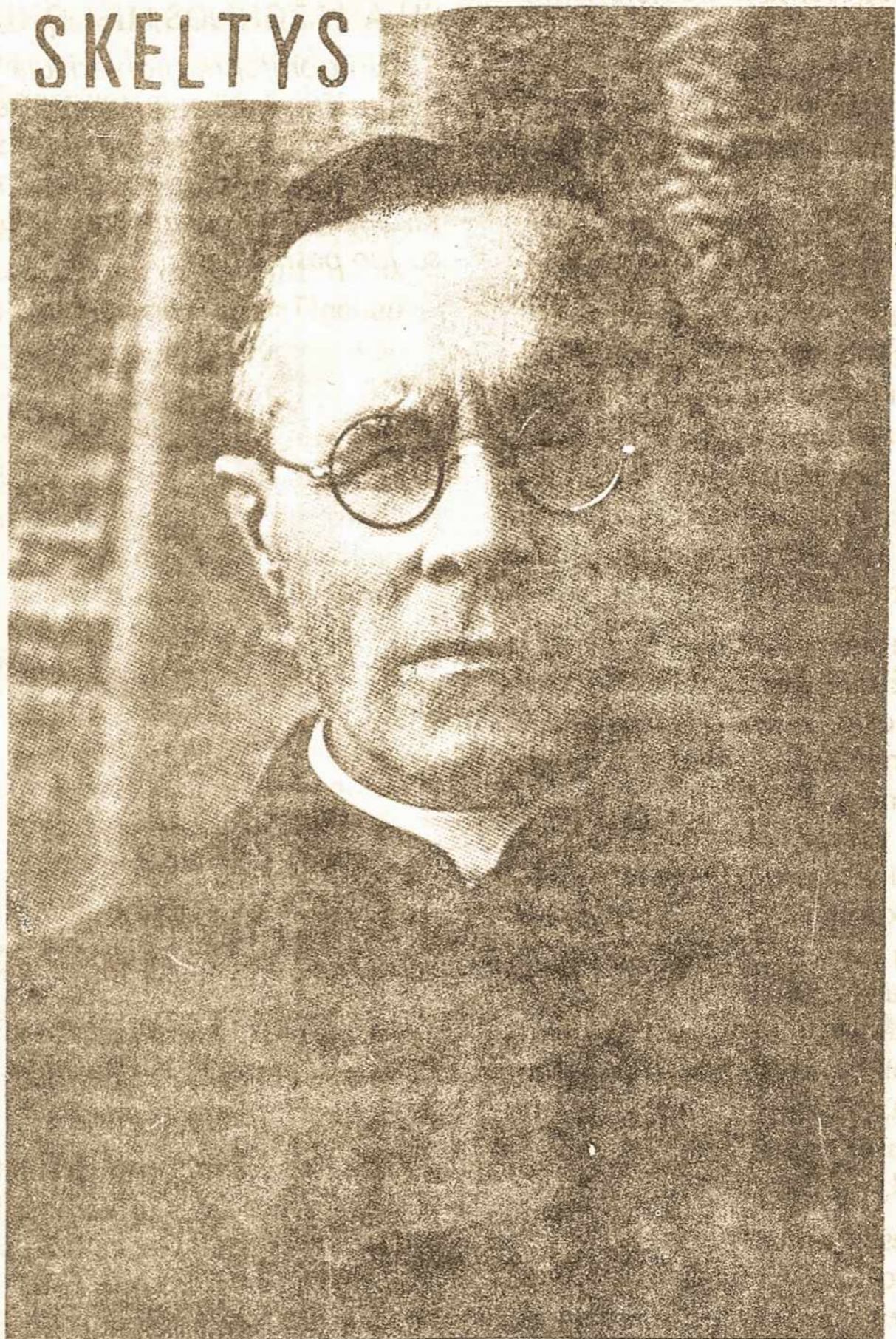
I. Ryžtingi žingsniai

1960-ųjų metų rugpiūčio mėn. pradžioj laisvame pasaulyje gyvenančius lietuvius saleziečius pasiekė iš Lietuvos liūdna žinia: liepos 28 d. Leipgalingyje po trumpos ligos pasimirė saleziečių veteranas kun. Antanas Skeltys. Palaidotas gimtinėj Griškabūdžio parapijoj rugpiūčio 1 d.

Prieš karąėjusių "Saleziečių Žinių" skaitytojai ir saleziečių veiklos rėmėjai be abejo mielai išgirs, kas buvo tas kunigas Skeltys ir kokią rolę Apvaizdos jam buvo skirta suvaidinti bendrame lietuvių saleziečių veikime. Nuo 1934 m. dirbęs Lietuvoje, jis buvo pažįstamas ir daug platesnei lietuviškai visuomenei, ypač dvasiškijai. Tad visiems, kurie vienu ar kitu metu Velionį pažino ar apie jį girdėjo, ir yra skiriama ši trumpa jo gyvenimo ir darbų apybrėža su viltim, kad ateity, bendromis pastangomis, bus galima duoti apie jį ir ką nors platesnio bei pilnesnio.

Kun. Antanas Skeltys gimė Žalvėdrių km., Griškabūdžio parapijoj 1884 m. sausio 5 d.

Savo vaikystę ir žemesnės mokyklos metus praleido carinės priespaudos, tikriau, lietuviškojo rašto draudimo ženkle. Užtat nenuostabu, jeigu,, siekdamas mokslo, aštuoniolikametis apleidžia savo gimtąjį kraštą ir, porą metų anksčiau išvykusio kaimyno Jurgio Baltrušaičio vėliau išėjusio į kunigus ir mirusio 1915 m., pirmajam pasauliniam karui, siaučiant, Mintaujoj – pavyzdžiu, 1902 m. spalio 16 d. atvyksta į Italiją, Ivrėjos saleziečių įstaigą, kur tada spietėsi lenkai, kandidatai į saleziečius.

Kai kam gal ir keista atrodys, kad lietuviai, pirmiau Baltrušaitis, dabar Skeltys, buvo priskirti prie lenkų. Betgi preižastis labai suprantama. Tais laikais lietuvių vardas Vakaruose buvo beveik visai nežinomas. Rusijos gyventojai buvo tada skirstomi sekančiai: jeigu katalikas – tai lenkas, kitaip – rusas. Lietuviai buvo katalikai, tad ir buvo lenkais laikomi.

Antano Skelčio atveju buvo galvota, jog jam, nesuprantančiam italų kalbos, gi lenkiškai šiaip taip susikalbančiam, bus daug lengviau su lenkais negu grynai itališkoj aplinkoj.

Šių dviejų moksleivių pavyzdžiu per keturis sekančius metus Ivrėjos įstaigą pasiekė ir kiti 11 lietuvių.

Iš šios grupės savo laiku išeis pirmieji lietuviai saleziečiai, kurie praskins kelią

lietuviškai salezietiškai veiklai, kurioje vadovaujamoji rolė teks kaip tik Antanui Skelčiui. Jau nuo dabar Antano Skelčio asmeny pradeda ryškėti – nuo įstojimo pas saleziečius ir kunigystės šventimais pilnai išryškės – per visą jo gyvenimą pastoviai išlaikyta linija: gili meilė savam kraštui ir jo žmonėms, prisirišimas prie kunigo Bosko ir jo įsteigtos Kongregacijos, visiškas atsidavimas kilniai kunigo misijai. Pirmoji šių kokybių – meilė visam tam, kas lietuviška – jau šiuo laiku turi progos išėiti aikštėn.

Nors ir neilgi Ivrėjos įstaigos lietuvių su lenkais bendravimo metai iškėlė vienu su kitais sugyvenimo sunkumus dėl žinomų tų dviejų tautų charakterio skirtingumo, ypač dėl istoriniai išsivysčiusio prie-

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

COMERCIAL SUEIKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFIRMAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

SOC. NACIONAL DE AUTOMOVEIS E PEÇAS Ltda

RUA JOÃO PESSOA, 261

SANTOS TEL. 35-3721

šingumo. Prieš šventą ir tradicinalinį lenkų norą būti lietuvių globėjais, primenant jiems svetimus idealus ir formas, atsistojo griežtas iš lietuvių pusės tos globos atsisakymas ir pastangos reikštis grynai savo tautiniais savumais.

Reikia pripažinti, kad tiek įstaigos direktorius italas Eugenijus Bianchi, kiek saleziečių Centro Vyresnieji, tarp kurių pats anuometinis Vyriausiasis Rektorius, pirmasis šv. kunigo Jono Bosko įpėdinis, Dievo Tarnas kun. Mykolas Rua, greit suprato visą padėtį ir romėnišku objektyvumu sekė, reikalui esant, ir globojo nedidelę lietuvių grupę ypač tautiniuose jų pasireiškimuose.

Tuo tarpu mūsų Antanas Skeltys žingsnis po žingsnio vis labiau įsipareigojo kunigui Bosko ir jo Kongregacijai, vis toliau žengė kunigystės pašaukimo keliu. 1905 m. spalio 28 d. Lombriasco įstaigoj, kur tuomet buvo centrinis saleziečių naujokynas, kun. Mykolo Ruos įvelkamas į kunigišką rūbą ir ten pat sekantių metų rugsėjo mėn. 29 d. oficialiai įstoja į saleziečių eiles. 1911 m. rudėnį pradėjęs teologijos studijas centriniame teologijos Institute Foglizzo, laimingai jas baigia, jau pirmutiniam pasauliniam karui prasidėjus, 1914 m. rugpjūčio mėn. 5 d. kunigystės šventimais.

Nors, tapęs kunigu, ir labai būtų norėjęs tuojau stoti į savo tautai naudingą darbą, bet, visu smarkumu siaučiant karui, į tokį darbą buvo uždari visi keliai. Tako laukti Apvaizdos valandos. Ir laukė pilnus šešeris metus eidamas pagalbinę pareigą Veronos saleziečių Institute.

Pagaliau 1920 m. spalio mėn., gavęs paskyrimą, atvyksta į Estės įstaigą dviasios tėvo pareigoms. Čia, pritariant naujai paskirtam įstaigos vedėjui kun. Juozapui Festini ir Venecijos provincijos Vyresniajam kun. F. Giraudi, prasideda kun. Skelčio gyvenime platesnio masto ir grynai tautinės krypties veikimo laikotarpis, vedęs tiesioginiai prie savarankiško lietuvių saleziečių vieneto įsisteigimo ir plačios tolimesnės veiklos.

(Tęsinys sekantiame numery.)

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT VIZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

SU AMAZONIJOS MISIJONIERIUM

Amazonijoje misijonieriauja tarp vietos indėnų kun. Kazimieras Bėkšta, salezietis. T. Antanas Saulaitis, S.J., atvykęs Brazilijon sausio mėnesį, nuvyko į Manaus ir jo aplankyti. Čia perduotas su juo pasikalbėjimas. (Red.)

(Tęsinys iš praeito nr.)

KUNIGAS KAZIMIERAS BĖKŠTA

Papasakok kokį jų skirtingų papročių pavyzdį.

Kada mes kam norim išreikšti pagarbą, tylėdami klausomės jo kalbos. Indėnas, klausydamas senesnio kalbos, pakartoja paskutinį girdėto sakinio žodį. Tai ir pagarbą, ir paklusnumą taip išreiškiamas. Kada indėnas ateina į bažnyčią, jam liepiam tylėti, klausant Dievo žodžio. O indėnas tylėdamas jaučiasi nemandagus ir net nepaklusnus.

Mes dažnai nepasakom nė žodžio, kada ką sutinkame pakelyje, indėnas jaučiasi užgautas, jei sutiktasis jo neužkalbina.

Mūsų susirinkimuose dažnai atrodo, kad tas yra lyderis, kuris daugiau kalba. Indėnų lyderis yra tas kuris visų nuomonių išklause sugeba padaryti bendrą vardiklį ir tuo būdu patenkinti visus, pagal tradicijos priimtas taisykles.

Tėvas pasako vaikui kokį pamokymą, bet jei vaikas nepaklauso ir kas nors negero jam atsitinka, tėvas nebaudžia vaiko. Vien tepasako: "Mé evá" - Tu taip norėjai. Tad ir vaikas negali beverkti, nes nesulaukia paguodos. Berniukas neverkia, turi išmokti pakelti skausmą, nes gyvenime sunkenybės bus dar didesnės negu vaikystėj.

Mes dažnai pasveikinam žmonių grupę, vienu žodžiu ar rankos kilstelėjimu Indėnui tai yra išdidumo išraiška. Jis jaučia kad turi asmeniškai pasveikinti kiekvieną, pradėdamas nuo seniausio asmens grupėje, baigdamas pasveikina moteris, ir ant galo, jaunuoles, nevedusias.

Tai atrodo, kad misijonierius su viena koja stovi savo gimtosios šalies kultūroj, o kita koja eina į anų genčių kultūrą. Ar tai nėra sunku?

Tai kaip Kristus, būdamas Dievas pasidarė žydu, žmogumi, tuo pačiu metu būdamas Dievas buvo ir anų metų žydas, žmogus. O šiandien, kunigas ar misijonierius, ir net kiekvienas krikščionis yra "Kristus šiandieną", sacerdos alter Kristus. Šitaip galim suprasti ir tą Jo žodį: "Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas"

Yra ir kita tų pastangų vertė juo daugiau suprantu indėnus, tuo labiau pastebiu savo paties, lietuvių tautos dvasines ir kultūrines vertybes. Dažnai esame lietuviai ir nė nežinom ką tai reiškia, esam nesąmoningi. Kada turim atsistoti kitų tautų akivaizdoj, jau daugiau sąmoningiau suprantam ir rodome savo tautos asmenybę ir vertę.

Manaus, 1990 m. sausio 16 d.

Užrašė t. A. Saulaitis, S.J.

KELI ŽODŽIAI

*Leiskit man pasakyt nors kelis žodelius,
Taip neužkit, miškai, ir neužkit, keliai...
Aš pati negirdžiu savo balso per jus...
Jeigu galit, klevai, jūs šlamėkit tyliai.
Kai einu pamariais horizonto takuos
Vos matyti laivai, lyg taškėliai balti.
Ar mane beįgirs, kai paklausiū aš juos,
Ar į tėviškę vis dar vartai užkelti.
Jeigu plaukėte Jūs Baltijos pakraščiais,
Ar nematėt žvejų su šilkiniais tinklais?
Ar Jūratės pilies neišbirę langai?
Ar girdėti daina ten tyliais vakarais?*

*Kas aš paukščių žinočiau kelius,
Kad gegutės nukristų man plunksna
raiba,
Išskaityčiau aš jos visus žodelius
Mūsų sodų baltų paslapčiausia kalba.*

Juzė-Augustaitė Vaičiūnienė
1895.VII.28 – 1974.II.18

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP – PIZZA – QUEIJOS – FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS – MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 – Bom Retiro – Tel. 223-2333

Loanilda Alionis
Sandra Mara G. O. Castro
ADVOGADAS

PRAÇA SANTA HELENA, 81 VILA PRUDENTE
TEL.: 914-4950 SÃO PAULO

MŪSŲ ŽINIOS

SKAUDUS ĮSPĖJIMAS

Anglų kalba parašyta ir gražiai išleista knyga, tarp įvairių teigiamų aprašymų apie Lietuvą, turi ką tai ir apie išėvijoj lietuvius ir mus – gyvenančius Brazilijoje.

Toje svarioje knygoje buvo nemalonu skaityti kas seka: "There are two Lithuanian parishes in São Paulo, but it must be remembered that of the ostensibly large Lithuanian – Brazilian Community only a minority regularly take part in Lithuanian religious and cultural activities". ("Sanpaule yra dvi lietuviškos parapijos, bet yra išskeltinga, kad toje plačioje lietuviškoje – brazilijoje bendruomenėje tik menka mažuma reguliariai dalyvauja lietuviškoje religinėje ir kultūrinėje veikloje")

Kiek čia yra skaudžios teisybės ir kiek neatsargumo pasisakyme, visi mūsų veiklesnieji tautiečiai jaučia ir pergyvena, čia Sanpaule ir visoje Brazilijoje.

Tačiau, kas davė tą neigiamą informaciją, išėjusią anglų kalba, į platųjį pasaulį, jis tikriausiai neatbudino mūsų miegančiųjų, nepritraukė nutolusiųjų, bet gana neigiamai paveikė į kitataučius skaitytojus. Šiuo momentu Lietuvai, gi reikia ir savųjų ir kitataučių talkos.

Knygą skaitęs

LIGONIUS IR ŠEIMAS BELANKANT

Yra ligonių, kurie patys išreiškia pageidavimą susitikti su kunigu. Taip, pavyzdžiui, įvyko su sunkokai sergančiu mūsų veteranu (84-mečiu) p. Kazimieru Bacevičium.

Praeito pirmadienio (VII.9) popietėje p. Eugenijos Bacevičienės pavėžintas, kun. Petras Urbaitis aplankė daug pergyvenusį ligonį, Heliopolis ligoninėje.

Su džiaugsmu priėmęs ligonio sakramentus p. Kazimieras pasisakė norįs atsidėkoti savo geradariams, sveikinti jį atsimenančius bei pasivesti jų maldoms.

Aplankius brangų ligonį, kunigas bu-

vo pakviestas aplankyti neseniai iš ligoninės išėjusią poniją M. Lukoševičienę, veikliosios Eugenijos motiną, dabar sulaukusią 83-jų metų veteranę, tačiau visada ryžtingai ir viltingai nusiteikusią.

Pirmoj vietoj pirmieji dalykai – kaip kitur, taip ir čia buvo pašventinti namai, o po to giminiškai pasikalbėta, ilgėliau šis tas aptarta ir apie 15-22 liepos skautų stovyklą Lituanikoje.

Šie ir panašūs gilaus tikėjimo ir nuširdumo pavyzdžiai Sanpaule nėra kasdieniniai, tačiau, tuo pačiu, jie įgauna dar ypatingesnę prasmę ir šeiminiškumą ir besilankančiam kunigui, ir tampa verti platesnio pasekimo. Pagal ankstyvesnį susitarimą, pagaliau, reikėjo laiku pribūti ir į Petro Pėrkumo Namus (Rua Tabajaras, 556). Čia dabar gyvena dviejų inžinierių šeima, atvykusi iš Leningrado, ir vyksta Damas Salesianas kateketinė, kultūrinė ir labdaringoji veikla. Čia būna ir ketvirtadienio popietinis bazaras, su galimybe ką nors įsigyti ar ką nors labdarai padovanoti.

Damas Salesianas tarpe gražiai reiškiasi kelios dosnios lietuvaitsės, su viltimi kad jų skaičius pakils, su savanorėmis, iš arti ir iš toli.

Bet ir čia supranta, kas supranta, atjaučia kas atjaučia, prisideda kas prisideda.

Kiekvienas mūsų esame savo asmenybės ir laimės kalvis, ir kaip kas išmano, taip save gano.

KPU

PAIEŠKOMA

LIETUVOS RAUDONOJO
KRYŽIAUS DRAUGIJA

232600 Vilnius, Gedimino pr. 3a.
Tel. 61-9923

Pone Pirmininke,

į Lietuvos Raudonąjį Kryžių kreipėsi pil. Kardelis Vladas, Vlado, gyv. Kaunas, V. Vitkausko 54-58, kuris ieško savo dėdės KARDELIO JUSTO, JUSTO. KARDELIS JUSTAS, JUSTO gimęs apie 1903-05 m. Ignalinos valsčiuje, 1932 m. išvyko į Braziliją. Ten bu-

vo vedęs, žmona mirusi, vaikų neturi. Paskutinis laiškas buvo gautas 1983 m. Paskutinis jo adresas:

Brazil
São Paulo
Rua Barão Juparana, 744
Vila Zelina
Kardelis Justas

Labai prašytume Jūsų padėti surasti KARDELĮ JUSTĄ.

Su pagarba

Lietuvos Raudonojo Kryžiaus
respublikinio komiteto pirmininkas

J. Šapoka

Antanas Augustaitis

PAUKŠTELIS

DĖL LIETUVOS

Aš buvau paukštelis, gražus ir laisvas,
bešokinėdamas, sveikinau gamtą.
Lakioti, džiaugtis – pasaulis leistas,
turėjau sau laimingą lemtį.

Rinkausi ramią vietelę,
kad sukrauti lizdelį vaikams.
Nešiau lapus, pešiau savo plunksnele,
paklot patalėlį minkštą mažiukams.

Nedariau ir nemaniau jokios blogybės,
kad žmogui pakenkti.
Mano maistas: vabzdžiai ir kirmėlaitės,
žmogaus naudai, kad jo neužgauti.

Bet žmogaus rankos beširdės,
mane bedirbant užklupo.
Be jokios kaltės, be mielaširdystės,
į vielų narvelį įbruko...

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO - Fone: 273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

IŠ ITALIJOS RAŠO
KUN. PRANAS GAVĖNAS

Praeito gegužės 29 dieną išvykęs Fatimon, mūsų kun. klebonas, dabar jis mums rašo ir mus sveikina iš Italijos.

Laiške skaitome, kad jis, šiuo tarpu patikrina savo sveikatą ir daro įvairias analizes, besiruošdamas galimai kelionei į Lietuvą, kun. Antano Skelčio, lietuvių Saleziečių pradininko – "patriarko" – stebėtino pašaukimų žvejotojo 30-tųjų mirties metinių progą. Yra planuojamas svarbus lietuvių saleziečių atstovų suvažiavimas Grižkabūdyje.

Kaip tik dėl to, "ML", pradės talpinti keletą straipsnių apie kun. Antaną Skeltį, mums gal negirdėtą nei pažįstamą, bet labai nusipelnusį Tautai ir Bažnyčiai Salezietį.

Jis yra mielas ir atmintas ypač kun. Petro Urbaičio, nes 1928 metų rugsėjo 5--7 d. kun. Skeltys lydėjo Italijon apie 30 lietuviukų, mūsų tarpe buvo Antanas Perkumas ir Petras Urbaitis.

MŪSŲ LIGONIAI

Prieš porą savaičių buvo padaryta operacija NORBERTUI STASIULIONIUI. Dabar jis gydomi namie žmonos Monikos prižiūrimas.

MAGDALENA BUITVYDIENĖ turėjo širdies priepuolį ir buvo paguldyta Heliopolis ligoninėje. Buvo aplankyta kun. P. Rukšio ir po savaitės grįžo namo. Visgi jos sveikata nepagerėjo ir dabar vėl paguldyta Servidor Municipal ligoninėje.

Birželio 23 dieną, Hospital da Aeronáutica ligoninėje, buvo padaryta skubi operacija VALTERIUI MIKLAKĖNIUI. Dabar jis gydomi namie.

Šiems ir kitiems ligoniams linkime greit pasveikti.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Tania GROSSI	Cr. 1.000,00
Aleksandras KERŠYS	Cr. 600,00
Gražina BOLECKIS	Cr. 500,00
Antanina DIMAVIČIENĖ	Cr. 500,00
Helena BUTKUS	Cr. 800,00

S. PAULO: TFP (Tradição, Família, Propriedade) antikomunistinė organizacija sėkmingai tęsia vaju "PRO LITUANIA LIVRE E INDEPENDENTE". Iki šiol Brazilijoje ir kituose kraštuose organizacija surinko 2,5 milijonų parašų. P. Rukšio nuotraukoje matosi organizacijos dūdu orkestras S. Paulo centre manifestacijos metu. TFP prašo lietuvių finansinės paramos šiam vajui.

PLB-NĖS PIRMININKAS RAŠO KUNIGUI ŠEŠKEVIČIUI

Mielas Klebone ir Pagalbos
Lietuvai Komisijos Pirmininke,

Ačiū už laišką ir už Jūsų gerą organizacinį darbą. Kaip matau į Komisiją įtraukėt visas lietuvių grupes ir tai yra labai gerai, nes darbuose Lietuvai turėtume būti visi vieningi.

Mes pagalbą Lietuvai jau konkrečiai vykdomė. Pirmiausia į Lietuvą jau yra pristatyta specialiai prašyta sistema. Už ją apmokėjo Kanada (\$20,000). Pereitą savaitgalį buvo pristatyta į Vilnių vaistų ir medicininių priemonių trimis dideliais sunkvežimiais – viso 60 tonų. Vaistai buvo Europoje sudovanoti, o už pergabenimą užmokėjo Australijos lietuviai (\$35,000). Iš jų gauti pinigai dar apmokės kitus 6 sunkvežimius. Mes PLB Gorbaciovo

lankymosi metu gavom mecenatę poniją, kuri laikraščių straipsniams, skelbimams ir televizijos reklamai mums davė išleisti \$65,000. Atrodo, kad tai padarė nemažą įtaką JAV valdžiai ir ir parlamentui. Dabar ruošiamas specialaus prez. Landsbergio projekto vykdymas, kuris kainuoja \$54,000 ir kuris Lietuvai yra būtinais reikalingas. Tai yra apmokama iš JAV LB, Kanados LB ir PLB surinktų pinigų. Kaip matot, pinigai nelaikomi bankuose, nes pagalbos Lietuvai dabar tuoj reikia.

Tikimės, kad Sovietų blokada atsisleis, bet tai nereiškia, kad mūsų darbas baigsis: vargstančiai tautai dar daug mūsų paramos reikės.

Su geriausiais linkėjimais Jums ir visai Jūsų komisijai.

Darbuokimės ir laikykimės.

Vytautas Bieliauskas

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

PARDUODAME
AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS
VĒLIAVĒLES
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

ŽODYNAS

DICIONÁRIO
PORTUGUÊS LITUANO
LITUANO PORTUGUÊS

SEGUNDA EDIÇÃO

MŪSU LIETUVA